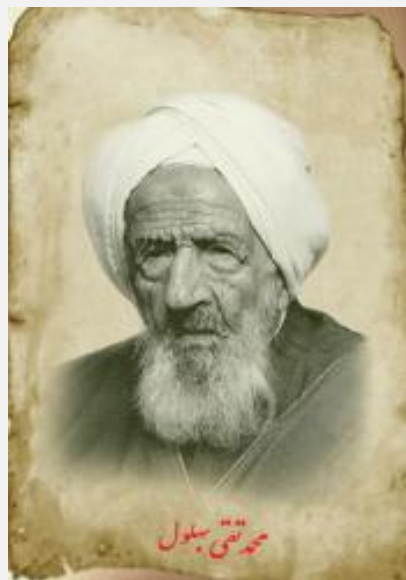

محمد تقی بهلول

پدرش اهل فضل و دانش بود و محمد تقی را به کسب علم گمارد.

ولادت: 1320 ق .

محل ولادت: گناباد

وفات: 1426 ق.

محل دفن: گناباد

محل تحصیل: قم ، نجف

اساتید: سید ابوالحسن اصفهانی و

پدرش اهل فضل و دانش بود و محمد تقی را به کسب علم گمارد. او از حافظه و استعداد خارق العاده ای برخوردار بود. قرآن کریم را در هفت سالگی حفظ کرد و دروس حوزوی مانند شرح لمعه ، مطول سیوطی و جامی و را نزد پدر آموخت . هنگامی که برای تحصیل در نجف به سر می برد استادش سید ابوالحسن اصفهانی به او فرمود : در اینجا مجتهد درسخوان زیاد داریم ولی مجتهد مبارز کم داریم ، شما بهتر است به ایران برگردید و ضد رژیم ستم شاهی رضا شاهی مبارزه کنید او نیز امر استاد را اطاعت کرده فوراً به ایران بازگشت و علیه حکومت پهلوی به مبارزه برخاست. پس از واقعه مسجد گوهر شاد رژیم پهلوی به دنبال دستگیری ایشان بود او پیاده و از راه روستاها به افغانستان گریخت. حکومت ایران از دولت افغانستان خواست که آیت الله بهلول را دستگیر کند. پس از تجسس زیاد ، دستگیر شد و مدت 31 سال در زندان های افغانستان به سر برد. از این عارف و مجاهد بزرگ کراماتی نقل شده است وقتی از طی الارض ایشان سوال می شد انکار می کرد با اینکه شواهدی بر این مطلب بود. از جمله زمانی قرار بود با یکی از دوستانش به روستایی بروند که ده ساعت تا آنجا راه بود و برای این مسیر فقط یک ماشینی وجود داشت. ایشان به دلیلی نتوانست با آن ماشین حرکت کند. به دوستش وعده داد که شما بروید من هم فردا که عاشوراست خواهم آمد. وقتی این رفیق به روستا رسید دید تمام مردم به مسجد روستا رفته اند و شیخ بهلول بالای منبر مشغول ذکر مصیبت است . بعد که خواست از ایشان سوال کند شیخ امتناع ورزید و او را امر به سکوت کرد. وقتی از ایشان سوال شد : " چه وقت می توان حضرت ولی عصر (عج) را دید؟ فرمود: با تقوا باشید! وقتی که بین شما و حضرت سنخیت باشد." سپس فرمود: دیدن امام زمان مهم نیست ، مهم این است که او ما را ببیند . خیلی ها هم علی علیه السلام را دیدند اما دشمن او شدند . اگر کاری کردیم که نظر آن ها را جلب کنیم ارزش دارد. این آیت عظیم تمام مدت سال را به جز روزهای حرام روزه می گرفت و تنها در چند سال آخر عمر پر برکتش به دلیل ضعفی که بر او مستولی بود بعضی روزها از روزه گرفتن خودداری می کرد